

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 205/2020-45

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Csp 36/2018 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo podľa čl. 47 Charty

základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Csp 36/2018 porušené boli.

2. Okresný súd Piešťany je p o v i n n ý vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Csp 36/2018 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je jej Okresný súd Piešťany p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Piešťany je p o v i n n ý nahradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 450,28 eur (slovom štyristopäťdesiat eur a dvadsaťosem centov) na účet jej právneho zástupcu advokátskej kancelárie URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Ústavnej s'ťažnosti vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2020 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie

(ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Csp 36/2018.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka v právnom postavení žalobkyne 27. augusta 2018 podala na okresnom súde žalobu o určenie, že zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. [REDAKOVANÉ] ktorá bola uzatvorená medzi ňou a žalovaným 4. augusta 2014, je bezúročná a bez poplatkov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Do dňa podania ústavnej sťažnosti konanie nebolo skončené. Sťažovateľka osobitne poukázala na svoju repliku pred okresným súdom z 21. marca 2019, po ktorej okresný súd viac ako jeden rok nevykonal žiadny úkon. Podľa sťažovateľky súd prvej inštancie od augusta 2018 nenariadil ani jedno súdne pojednávanie, nevykonal žiadne dokazovanie a ani neprijal žiadne iné vhodné opatrenia, ktorými by odstránil vzniknuté prierahy pre účely čo najrýchlejšieho rozhodnutia vo veci. V kontexte už uvedeného sťažovateľka apeluje na skutočnosť, že (i) je slabšou stranou v danom konaní, (ii) od počiatku vedenia súdneho konania je aktívnou stranou sporu, (iii) vždy rešpektovala pokyny súdu, ako aj (iv) vždy dodržala súdom stanovené lehoty na predloženie vyjadrení a (v) zdržala sa takých úkonov, ktorými by spôsobila akékoľvek prierahy v danom súdnom konaní. Sťažovateľka zastáva názor, že spotrebiteľské spory tvoria úplne bežnú agendu všeobecných súdov, pričom v danom prípade v podstate nejde o posúdenie skutkových otázok, ale výlučne právnych otázok. Sťažovateľka ďalej poukazuje na skutočnosť, že predmetné konanie má pre ňu osobitný význam, pretože ak príslušný konajúci súd určí (právoplatne), že sťažovateľkou napádaná zmluva je bezúročná a bezpoplatková, tak následne sťažovateľka je povinná vrátiť žalovanému len požičanú istinu bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov (t. j. príslušenstva), pričom ak predmetné súdne konanie trvá extrémne dlhú dobu (takmer 2 roky), tak vzniká „riziko“, že sťažovateľka v postavení spotrebiteľa uhradí žalovanej strane viac, ako je požičaná istina, v dôsledku čoho by sťažovateľka následne musela iniciovať ďalšie súdne konanie pre účely vydania bezdôvodného obohatenia.

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„I. Základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, konaním a postupom Okresného súdu Piešťany v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 4Csp/36/2018 porušené bolo.

II. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Piešťany, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4Csp/36/2018 konal bez zbytočných prietahov.

III. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000,- EUR, ktoré je Okresný súd Piešťany povinný uhradiť sťažovateľke do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Okresný súd Piešťany je povinný nahradiť sťažovateľke náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia, a to vo výške 675,43 Eur na bankový účet právneho zástupcu sťažovateľky do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Rekapitulácia vyjadrení účastníkov konania

4. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 205/2020-18 z 9. júna 2020 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie. Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej ústavnej sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu podaním sp. zn. Spr 260/20 z 29. júna 2020, v ktorej po chronológii vykonaných úkonov v podstatnom uviedol: *„K činnosti zákonného sudcu v senáte je potrebné uviesť, že v roku 2014 napadlo sudcovi do civilného senátu 186 vecí, pričom rozhodol 213 vecí a do obchodného senátu mu napadlo 168 vecí, pričom rozhodol 205 vecí.*

V roku 2015 mu napadlo do civilného senátu 126 vecí, rozhodol 206 vecí a do obchodného senátu 200 vecí a rozhodol 292 vecí. Sudca v novembri 2014 mal v civilnom senáte 615 vecí a v obchodnom senáte 266 vecí. V novembri 2015 mal v civilnom senáte 526 vecí a v obchodnom senáte 404 vecí a v júli roku 2016 mal v civilnom senáte 659 vecí a v obchodnom 419 vecí.

V roku 2017 mal sudca v civilnom senáte nápad 67 vecí, pričom rozhodol 220 vecí a do obchodného senátu 132 vecí a rozhodol 210.

V roku 2018 mal sudca v civilnom senáte nápad 36 vecí, pričom rozhodol 109 vecí a do obchodného senátu 153 vecí a rozhodol 277.

V roku 2019 mal sudca v civilnom senáte nápad 101 vecí, pričom rozhodol 99 vecí a do obchodného senátu 68 vecí a rozhodol 159.

V súčasnej dobe má sudca v civilnom senáte zostatok 168 vecí a v obchodnom senáte 160 vecí.“

5. K vyjadreniu predsedu okresného súdu v podaní doručenom ústavnému súdu 7. júla 2020 sťažovateľka uviedla, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, a uviedla, že okresný súd bol dlhodobo nečinný a nečinnosť okresného súdu je zrejmá aj z vyjadrenia zákonného sudcu. Sťažovateľka v podaní doručenom ústavnému súdu 8. septembra 2020 uviedla, že okresný súd do dnešného dňa nerozhodol o merite veci ani o trovách konania. Na strane sťažovateľky pretrváva stav neistoty voči okresnému súdu a poukázala na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“).

6. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože dospel k názoru, že od pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch. Podľa čl. 47 charty každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny osvojil judikatúru ESĽP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04). Niet dôvod uvedené závery neaplikovať aj na čl. 47 charty.

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

12. V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“, a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

14. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, patrí v poslednom období k štandardnej rozhodovacej agende všeobecných súdov, preto ho nemožno po právnej stránke hodnotiť ako zložitú. Rovnako tak ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. 4 Csp 36/2018 nezistil, že by po stránke skutkovej, resp. faktickej išlo o zložitejšiu vec.

15. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorou by s'ťažovateľka prispela k zbytočným priet'ahom v konaní.

16. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu s'ťažovateľkou označených práv, bol postup samotného okresného súdu. Konanie na okresnom súde začalo 29. augusta 2018 na základe návrhu s'ťažovateľky o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Okresný súd vo veci ku dňu podania ústavnej s'ťažnosti nevykonal žiadne pojednávanie a vykonával iba sporadické úkony, a to výzvy na vyjadrenie účastníkov k návrhu, resp. k vyjadreniam účastníkov konania, pričom medzi jednotlivými vyjadreniami, resp. doručovaniami vyjadrení stranám konania ústavný súd zistil opakované obdobia krátkodobej nečinnosti a tiež obdobie dlhodobej nečinnosti.

17. Ako obdobia krátkodobej nečinnosti hodnotí ústavný súd obdobie 4 mesiacov od 28. augusta 2018, keď bol doručený návrh na začatie konania okresnému súdu, do 21. decembra 2018, keď okresný súd zaslal žalobu žalovanému na vyjadrenie, obdobie 2 mesiacov od 14. januára 2019, keď bolo doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, do 21. marca 2019, keď okresný súd zaslal vyjadrenie žalovaného s'ťažovateľke, obdobie 1 mesiac od 21. marca 2019 do 22. apríla 2019, keď okresný súd vyzval s'ťažovateľku na označenie dôkazov, obdobie 5 mesiacov od 2. júna 2019, keď bol nariadený termín pojednávania až na 27. november 2019. Ústavný súd k jednotlivým obdobiam krátkodobej nečinnosti uvádza, že by tieto jednotlivo, ak by išlo o ojedinelé obdobia krátkodobej nečinnosti, ak by ináč konal súd plynulo, nepovažoval za taký postup, ktorý by mohol označiť ako nečinnosť okresného súdu. Avšak po sčítaní opakovaných období krátkodobej nečinnosti je zrejmé, že tieto predstavujú spolu obdobie 12 mesiacov a významnou mierou prispeli k celkovej dĺžke konania na okresnom súde.

18. V postupe okresného súdu sa vyskytlo tiež obdobie dlhodobej nečinnosti v trvaní 14 mesiacov, a to od 22. apríla 2019, keď okresný súd vyzval sťažovateľku na označenie dôkazov, do 2. júna 2020, keď okresný súd nariadil termín pojednávania na 27. november 2020.

19. Ústavný súd konštatuje, že stav, aby viac ako po dvoch rokoch od podania návrhu nebolo vo veci vykonané ani jedno pojednávanie, je z ústavnoprávneho hľadiska neakceptovateľný a prispieva k znižovaniu dôvery k celému súdnemu systému.

20. Obranu predsedu okresného súdu spočívajúcu v tom, že okresný súd je preťažený, má nedostatočné personálne a materiálne podmienky, ústavný súd neakceptoval. Námietka pretrvávajúceho vysokého nápadu vecí či námietka častých zmien zákonných sudcov, neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy či dokonca technická nefunkčnosť súdu nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil. Tieto okolnosti ústavný súd nezohľadňuje v súvislosti s pozitívnym záväzkom štátu zabezpečiť právo občana na súdne konanie bez zbytočných prietahov (obdobne napr. III. ÚS 140/07).

21. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel ku záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Csp 36/2018 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základných práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty.

22. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na to, že vec sa stále nachádza na okresnom súde, ústavný súd mu prikázal konať bez zbytočných prietahov.

23. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

24. Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 €, ktoré odôvodnila tým, že je vystavená právnej neistote, ide tzv. spotrebiteľský spor a konanie, ktoré má pre sťažovateľku význam z hľadiska poznania rozsahu záväzku.

25. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

26. Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESĽP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd zohľadnil dĺžku konania v sťažovateľkinej veci a význam veci pre sťažovateľku (ide o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, čo má vplyv na určenie výšky sumy, ktorú bude musieť sťažovateľka uhradiť žalovanému) a výšku poskytnutého úveru, jeho prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť, čo je základom konania pred súdom (3 200 €). Medzi úplne bežné životné situácie sa musí zaradiť aj návrh na promptný verdikt súdu k otázke, koľko má občan platiť v prípade pochybnosti. Dvoj a viacročný stav neistoty nezanedbateľne vplýva na kvalitu života spotrebiteľov a ich rodín. Politiky členských štátov Európskej únie majú sledovať vysoký záujem na zvýšení životnej úrovne spotrebiteľov (čl. 38 charty). Súdny dvor Európskej únie v početných prípadoch pripomína tento vysoký cieľ a potrebu chrániť základné práva spotrebiteľov ako dôležitej sféry záujmu Európskej únie „Navyše je potrebné si uvedomiť, že požiadavky vyplývajúce z ochrany základných práv v právnom poriadku Spoločenstva sú rovnako záväzné pre členské štáty, pokiaľ vykonávajú právne akty Spoločenstva...“ (rozsudok z 13. 4. 2000 vo veci C-292/97, Zb. 2000, s. I-2737, bod 37). Vzhľadom na uvedené skutočnosti, najmä jednoročný priesťah považoval ústavný súd za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 €.

27. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

28. Ústavný súd podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal sťažovateľke náhradu trov konania v sume 450,29 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2020, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné vyhotovenie sťažnosti v hodnote po 177 € vrátane dvoch režijných paušálov po 10,62 €. Vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľky je platcom DPH, zvyšuje sa priznaná náhrada trov konania o 20 %, t. j. o 75,05 €. Ústavný súd nepriznal náhradu trov konania za právny rozbor veci, keďže tento nepovažoval za úkon právnej služby potrebný pre účinnú ochranu práv sťažovateľky na ústavnom súde, pretože nešlo o zložitú vec a právny rozbor veci bolo možné sťažovateľke podať aj ústne v rámci prvej porady s klientom, za ktorý bola náhrada trov priznaná. Rovnako tak ústavný súd nepriznal náhradu trov konania za úkon právnej služby, a to vyjadrenie k vyjadreniu predsedu okresného súdu doručené ústavnému súdu 7. júla 2020, pretože obsah doručeného vyjadrenia nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na jeho obsah ako podanie relevantné na rozhodnutie vo veci samej.

29. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 26 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

30. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2021

Robert Šorl
predseda senátu